

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Oboer/10/2016
Identifikačné číslo spisu:	7103899283
Dátum vydania rozhodnutia:	20.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7103899283.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore oprávneného: HARLEQUIN s.r.o., Košice, so sídlom Košice, Bernolákova 8, IČO: 36 174 378, proti povinnému: PROMINENT s. r. o., so sídlom Košice, Štúrova 4, IČO: 31 666 051, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ing. Karolom Mihalom, Moyzesova 34, Košice, v konaní o vymoženie sumy 195,97 Eur s príslušenstvom, o dovolaní súdneho exekútora proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 26. januára 2016, č. k. 16CoE/330/2015-50, takto

rozhodol:

Dovolanie súdneho exekútora o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 12.06.2015, č. k. 27Er/688/2003-32, súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. V odôvodnení uviedol, že súdnemu exekútorovi priznal trovy exekúcie vo výške 11,19 Eur, ktoré pozostávajú z odmeny vo výške 6,64 Eur, z 20 % DPH (len z odmeny súdneho exekútora) vo výške 1,33 Eur, v súlade s § 196 Exekučného poriadku a hotových výdavkov 3,22 Eur. Z exekučného spisu č. EX 1035/2003 je podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že dňa 31.10.2003 bol súdnemu exekútorovi poskytnutý preddavok od oprávneného na odmenu za výkon exekučnej činnosti a trovy konania vo výške 500,- Sk (16,60 Eur). Preto okresný súd od celkových trov exekúcie poskytnutý preddavok odpočítal, t. j. 11,19 Eur - 16,60 Eur = - 5,41 Eur. Prvoinštančný súd preto skonštatoval, že trovy súdneho exekútora boli pokryté a trovy exekúcie súdnemu exekútorovi nepriznal.

2. Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, odvolanie súdneho exekútora napadnutým rozhodnutím zo dňa 26.01.2016, č. k. 16CoE/330/2015-50, odmietol. Odvolací súd s poukazom na § 202 ods. 2 O. s. p. uviedol, že od 01.01.2013 sa stala účinnou novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 299/2013 Z. z., podľa ktorej sa z ustanovenia § 58 ods. 6 vypustila možnosť podať odvolanie proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57 Exekučného poriadku. Podľa § 243b ods. 3 Exekučného poriadku o odvolaní proti výroku o náhrade trov konania v rozhodnutí podľa § 57, ktoré bolo podané pred 1. novembrom 2013, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013; to neplatí, ak ide o odvolanie podané proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, o ktorom doposiaľ

nerozhodol sudca. Z uvedených ustanovení podľa odvolacieho súdu vyplýva, že s účinnosťou od 01.11.2013 proti rozhodnutiu o náhrade trov konania pri zastavení exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku odvolanie nie je prípustné. O takéto rozhodnutie sa jedná aj v tomto prípade, keďže odvolanie podal súdny exekútor dňa 03.07.2015.

3. Odvolací súd zdôraznil, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení správne poučil účastníkov o tom, že odvolanie proti uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 2 O. s. p.). Vzhľadom na uvedené odvolací súd odmietol odvolanie súdneho exekútora podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., lebo smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

4. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal súdny exekútor dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Exekútor má za to, že odvolací súd neakceptoval celý obsah základného práva na súdnu ochranu, za ktoré sa považuje právo exekútora ako účastníka exekučného konania v časti trov exekúcie, t. j. aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy a relevantných prameňov práva, ktoré má základ v platnom právnom poriadku SR. Podľa dovolateľa, z § 243 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak. Z predmetného prechodného ustanovenia novely Exekučného poriadku (zákon č. 299/2013 Z. z.) podľa dovolateľa vyplýva, že v exekučných konaniach začatých pred 01.11.2013 mal odvolací súd rozhodovať podľa platných právnych predpisov t. j. O. s. p. i Exekučného poriadku v platnom znení do 31.10.2013. Dovolateľ zdôraznil, že toto exekučné konanie začalo v roku 2004, preto sa na neho vzťahujú všetky ustanovenia právnych predpisov v platnom znení do 31.10.2013 a nie po 01.11.2013.

5. Dovolateľ poukázal na to, že § 243b ods. 2 O. s. p. sa netýka § 57 a ani § 58, ale len ustanovení § 36 ods. 8 až 13, § 46 ods. 3 až 7 a § 60 ods. 2 Exekučného poriadku. Rovnako § 243b ods. 3 Exekučného poriadku sa netýka tohto konania o odvolaní, pretože predmetné ustanovenie rieši iba právnu situáciu, ak bolo podané odvolanie pred účinnosťou novely Exekučného poriadku (pred 01.11.2013) a ku dňu 01.11.2013 (účinnosti novely Exekučného poriadku) nebolo o odvolaní rozhodnuté (rieši postup, kto rozhoduje o odvolaní po 01.11.2013, ak bolo podané odvolanie do 31.10.2013. proti uzneseniu vydaného vyšším súdnym úradníkom, resp. sudcom prvoinštančného súdu.

6. Dovolateľ preto uviedol, že odvolací súd nesprávne a nerelevantne napadnutým výrokom odmietol rozhodnúť o jeho odvolaní, pričom postupoval príliš formalistický a mechanicky o práve exekútora na podanie odvolania voči uzneseniu súdu prvej inštancie, a to z dôvodu nesprávneho výkladu a aplikácie prechodného ustanovenia § 243b ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnej veci, ktorá začala pred 01.11.2013. Týmto postupom odvolacieho súdu, šiel tento súd podľa dovolateľa nad rámec zákonnej úpravy a ústavnými princípmi spravodlivého konania. Rovnako nesúladným, arbitrárnym a nerelevantným spôsobom odôvodnil aplikovanie prechodného ustanovenia podľa znenia účinného od 01.11.2013, ktoré platia až na začaté exekučné konania po 01.11.2013, čím neposkytol exekútorovi v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a právom chránených záujmov exekútora. Preto dovolateľ navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas súdny exekútor s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s § 429 ods. 2 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie súdneho exekútora je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

8. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré

nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1, 2 a § 239 O. s. p.

9. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolanie bolo podané na súd prvej inštancie po 01. 01. 2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 01. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

10. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (ust. § 236 ods. 1 O. s. p.).

11. Súdny exekútor napadol dovolaním uznesenie. Uznesenia súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Napadnuté uznesenie nie je uvedené v týchto ustanoveniach, preto prípustnosť dovolania súdneho exekútora z § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplyva.

12. Vzhľadom na uvedené, dovolací súd skúmal, či je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

13. Podľa § 237 ods. 2 O. s. p. ale dovolanie podľa odseku 1, nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým tu treba rozumieť zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok).

14. Dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, preto prípustnosť dovolania súdneho exekútora nevyplyva ani z ust. § 237 O. s. p.

15. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie súdneho exekútora proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol, bez toho aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.